

e-com.Ud'A

Número 17

Març 2006

Consell Editorial

- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Carme Espinosa
- Miquel Nicolau
- Josefina Porras

Contacte: butlleti@uda.ad

Podran tallar totes les flors, però no podran aturar la primavera.

Pearl S. Buck

Contingut:

L'article	1
Editorial	1
Què fem?	4
Info-Ud'A	6
Agenda	7
Flaixos de llengua	8
Qui és qui?	9
Parlem?	10
Postres de música	11
Perles	15

L'article

Universitat i recerca

Les universitats han viscut un canvi important en els darrers decennis i han adquirit responsabilitats en tres àmbits que representen l'eix central de la seva activitat fonamental: la docència, la recerca i la transferència de tecnologia i de coneixements. Aquests tres vessants són inseparables i van estretament lligats al concepte d'universitat.

(Continua a la pàgina següent)

Editorial

Aquest mes de març el tema del racisme ha tingut un protagonisme particular: tot va començar en un camp de futbol i, aquest fet, li va donar una rellevància més enllà del que seria habitual. Cal recordar, però, que fora dels terrenys de joc actes de discriminació, de racisme i de xenofòbia són fets tan quotidians que, sovint, han deixat de ser notícia.

A final del mes de febrer, un fet inusual sacsejava la societat andorrana, es va cometre un assassinat en un lloc públic. Els mitjans de comunicació del país es feren ressò del succés: *dos andorrans havien mort* assassinats per un *ciutadà xinès*. En realitat els morts havien estat tres i la importància del fet hauria de ser la pròpia mort i no tant el seu origen o el seu passaport.

No és inusual que a la premsa del país, i també en altres indrets encara que potser amb no tanta insistència, es remarqui l'origen, el passaport o el qualificatiu de resident dels protagonistes, sobretot quan es relacionen amb algun fet luctuós o delictiu. Aquesta insistència en un aspecte tant intrascendent com és la nacionalitat, davant del que representa la mort o un esdeveniment greu, ens ha de fer meditar sobre el rerefons que pot representar aquest llenguatge periodístic. El racisme, la discriminació i la xenofòbia no han deixat mai d'estar presents en la nostra societat i el llenguatge no fa més que visualitzar aquesta existència.

Fins i tot en el món laboral segueixen sortint anuncis on és indispensable tenir un determinat

passaport per poder-s'hi presentar i, per tant, també el dret fonamental al treball segueix, en determinats àmbits, sotmès a la discriminació per l'origen. Fa molt poc la Unió Europea ha hagut d'imposar sancions a empreses i administracions per haver ofert determinats llocs de treball només a ciutadans de la Unió.

A començament del mes de març s'ha celebrat el dia internacional de la dona. Arreu del món se celebra aquesta diada, es fan conferències, manifestos de tota mena, el món es torna, ni que sigui per un dia, més *femení*. L'eslògan varia cada any, però es manté una constant que sembla dir: *posa una dona a la teva vida*. Malgrat això, es continua utilitzant el gènere masculí per anomenar la major part de les professions (els metges, els mestres, fins i tot els infermers, tot i que la gran majoria d'aquest col·lectiu sigui del gènere femení). Si una dona accedeix a un lloc de responsabilitat, es motiu de festeig per la seva excepcionalitat. Una prova més que la discriminació pel sexe encara continua.

Ja fa un mes, que un jugador de futbol va patir la discriminació racial en pròpia pell, i aviat farà un mes de la celebració de la diada de la dona. Malgrat els manifestos polítics i socials moguts per la immediatesa, res no ha canviat al nostre voltant. Els negres continuen sent negres, les dones continuen sent dones i als mitjans de comunicació es continua considerant de diferent manera als nacionals i als *forasters*. S'han acabat les celebracions, ha passat l'escalfor del moment, i ara què?

L'article

Universitat i recerca

(continua de la pàgina anterior)

La docència és l'activitat universitària més visible, però que s'ha de sustentar en la creació de coneixements que aporta l'activitat de recerca. Una docència mancada de recerca convertiria la universitat en un centre docent sense la base necessària per poder afrontar el repte permanent que ha d'assumir la universitat, com a institució d'ensenyament superior.

Precisament és l'activitat de recerca la que distingeix la universitat d'altres institucions formatives que poden, fins i tot, desenvolupar formacions de postgrau, però que no disposen de la capacitat de generar nous coneixements per mantenir el nivell requerit en l'ensenyament universitari.

La transferència de tecnologia i de coneixements és el resultat natural de l'activitat de recerca. El treball d'investigació ha d'estar íntimament relacionat amb l'entorn socioeconòmic del país i els seus resultats han d'ajudar a la millora de la qualitat de vida dels seus ciutadans a través de l'aplicació pràctica de les innovacions aportades i dels coneixements adquirits.

La Llei d'universitats marca com a una de les finalitats de l'ensenyament superior *la recerca científica, en les seves diferents facetes*¹. La Universitat d'Andorra com a única *universitat pública estatal*² ha estat desenvolupant, des de la seva creació, bàsicament la funció docent amb la consolidació de la formació reglada i el desplegament de la formació continuada. L'activitat de recerca, però, està encara en un estat molt inicial i cal una aposta clara en recursos i definició per al seu desenvolupament.

Per primera vegada, des de la creació de la Universitat d'Andorra, el projecte de pressupost per a l'exercici actual compta amb una partida orientada explícitament a l'activitat investigadora. És un fet remarcable que mostra la voluntat de convertir la Universitat pública del país en una vertadera institució d'ensenyament superior amb activitat docent i de recerca. Recentment i fruit d'aquest nou entorn s'ha fet públic entre el personal de la Universitat l'esborrany del primer *Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra*³. Tal i com es diu a la introducció el Pla general *ha de ser un instrument orientat a promoure, coordinar i divulgar les activitats de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra [... i ...] constitueix el marc en el qual es desenvoluparan les activitats de recerca i innovació dels propers cinc anys*⁴.

És indispensable disposar dels recursos necessaris per desenvolupar i consolidar l'activitat de

recerca, però també és del tot necessari disposar d'un marc estable que permeti la dedicació del personal docent a tasques de recerca. Sense la implicació i la dedicació del professorat de la Universitat, no serà possible desenvolupar ni consolidar línies de recerca. Actualment, però, l'estructura acadèmica de la Universitat d'Andorra fa que el personal docent dediqui unes 15 hores de mitjana a la impartició presencial de classes. Aquesta càrrega docent, molt més elevada que en les universitats catalanes i franceses, fa pràcticament impossible la dedicació del professorat a la recerca. El Pla general proposa mesures d'àmbit estructural que han de possibilitar l'adaptació de l'estructura acadèmica universitària a fi de facilitar la incorporació del professorat a l'activitat investigadora. Aquest nucli d'investigadors s'haurà de complementar amb becaris doctorands i col·laboracions amb grups de recerca d'altres universitats, amb les quals es desenvoluparan les línies de recerca que es considerin estratègiques per a Andorra.

També caldrà preguntar-se quina ha de ser la dedicació de la universitat a cadascuna de les tres activitats esmentades: 1/3 de dedicació a la docència, 1/3 de dedicació a la recerca, 1/3 de dedicació a la transferència de tecnologia i de coneixements o 1/2 de dedicació a la docència, 1/2 de dedicació a la recerca i a la transferència de tecnologia i de coneixements, o ... La resposta és múltiple i caldrà decidir quina Universitat volem.

La inversió en recerca

Els recursos humans i la infraestructura necessària per a la recerca només estarà disponible si es disposa de la inversió requerida. El pressupost previst per a la recerca per a l'any 2006 ha de servir per poder iniciar els primers programes i accions definides al Pla general, però les inversions hauran d'anar creixent els propers anys si es vol crear un escenari adequat per consolidar la recerca a mitjà termini. Cal tenir molt en compte que la recerca no és fa d'avui per a demà i que els resultats no es poden esperar a curt termini. La recerca és una cursa de fons i cal un treball constant i ben definit per obtenir-ne resultats.

El Consell Europeu celebrat a Barcelona l'any 2002⁵ va establir com a objectiu de la Unió Europea per al 2010 dedicar a la recerca un percentatge del 3% del PIB repartit de la forma següent: 2% provenint de la iniciativa privada i un 1% de la iniciativa pública. Durant el 2003, la inversió en recerca en alguns països europeus, als Estats Units, al Japó i a la Xina va ser⁶:

“L'activitat de recerca és la que distingeix la universitat d'altres institucions formatives”

L'article

Universitat i recerca

França:	2,15 %
Espanya:	1,05 %
Alemanya:	2,51 %
Suècia:	4,27 %
Unió europea (25):	1,93 %
Estats Units:	2,59 %
Japó:	3,15 %
Xina:	1,31 %

Com es pot veure, el percentatge del PIB encara queda lluny de l'objectiu del 3% excepte en el cas de Suècia i del Japó. Si s'analitzen els estats veïns la inversió en recerca va del 1,05% de l'estat espanyol al 2,15% de l'estat francès.

En el cas d'Andorra, si ens haguéssim de situar en un percentatge entre l'estat espanyol i el francès (aproximadament l'1,6% de PIB i molt llunyà de l'objectiu del 3%) i tenint en compte un PIB estimat⁷ del 2004 de 1.841 milions d'Euros, la inversió total hauria d'haver estat de 29,5 milions d'Euros durant el 2004. Aquesta inversió inclouria tant la que prové de la iniciativa privada com la que prové de la iniciativa pública. No disposem de dades precises sobre la inversió en recerca a Andorra, però segurament quedarien lluny d'aquesta previsió.

Recerca i doctorat

La recerca universitària està estretament lligada a la formació de doctorands en els programes de tercer cicle i s'ha d'abordar conjuntament. Els principals implicats en l'activitat de recerca són els que ja han obtingut el grau de doctor i els alumnes doctorands. Per tant, és necessari poder oferir un programa de doctorat, que s'orienti en alguna de les línies de recerca estratègiques, i que hauria de cobrir dos objectius: poder disposar del personal investigador de base i poder oferir l'obtenció del grau de doctor.

La formació de doctors ha de ser un dels objectius de la Universitat d'Andorra i és una eina fonamental per garantir el futur de la recerca. Cal tenir en compte que la formació de doctorands és una de les principals portes d'entrada a la recerca i, per tant, és una de les principals pedreres que poden garantir la continuïtat i l'èxit de l'activitat investigadora. A més, cal que l'estructura acadèmica de la Universitat d'Andorra s'acosti, pel que fa a ràtios de doctors entre el personal docent, a la de les universitats del nostre entorn. Per tant, la formació de doctorands no només és una tasca que s'ha d'oferir als estudiants que acaben els seus estudis, o a persones externes de la universitat que

volen obtenir el doctorat, sinó que també s'ha d'aconseguir que el personal docent no doctor de la Universitat d'Andorra s'impliqui en la formació de tercer cicle.

A curt termini, la Universitat d'Andorra ha d'oferir la possibilitat de seguir un programa de tercer cicle complet, en col·laboració amb altres universitats, que permeti obtenir el grau de doctor als investigadors propis o forans que vulguin treballar en les línies de recerca definides. A mitjà termini, però, caldrà definir un programa propi emmarcat de ple en el que es defineixi en el Procés de Bolonya⁸ i desenvolupat en col·laboració amb altres universitats.

El proper pas

Iniciar l'activitat investigadora en una institució jove és una feina complexa i que requereix aplicar-hi tots els mitjans disponibles i força imaginació. Si bé aquest any es pot disposar d'un petit pressupost per fer els primers passos en la recerca, això no és suficient per poder tenir èxit en una tasca tan complexa. L'èxit o el fracàs dels projectes d'investigació dependrà de les persones que els han de desenvolupar i també de les persones que els han de dirigir. Cal, per tant, la implicació del personal docent i, sobretot, el compromís del govern de la Universitat per garantir-ne l'èxit.

El personal docent s'hi podrà implicar si es fan les modificacions estructurals necessàries per encabir l'activitat de recerca com una tasca acadèmica més i si se'ls motiva suficientment per engrescar-los en una activitat apassionant però també dura i, sovint, poc valorada.

El govern de la Universitat haurà de treballar en solucions imaginatives que permetin compaginar de forma eficaç l'activitat docent i de recerca, haurà de definir línies de recerca adequades a la Universitat i al país, que puguin aglutinar personal investigador d'àmbits diversos i que optimitzin al màxim els pocs recursos disponibles. Però també haurà de marcar objectius realistes a curt i mitjà termini, que tinguin en compte els requeriments de l'activitat investigadora i que en facilitin la seva evolució i consolidació.

El tret de sortida està a punt de fer-se realitat, el camí és llarg i cal ser pacient però constant. Com ja s'ha dit, la recerca és una cursa de fons i no se li ha de demanar grans marques just a la sortida, cal el treball permanent i els recursos suficients per obtenir els resultats que s'esperen i la consolidació per al futur.

Referències:

1. Llei d'universitats aprovada pel Consell General el 30 de juliol del 1997. Article 1
2. Llei d'universitats aprovada pel Consell General el 30 de juliol del 1997. Article 8
3. Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra. Període 2006 – 2010. Versió 0.15 del febrer del 2006
4. Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra. Versió 0.15. Pàgina 3
5. Implementing the Community Lisbon Programme: Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. More research and Innovation – Investing for Growth and Employment: a Common Approach. 2005
6. Towards a European Research Area, Science, Technology and Innovation. Key figures 2005. European Commission
7. Informe anual Andorra 2004 de Crèdit Andorrà
8. En el Comunicat de Berlín de la reunió de Ministres europeus d'ensenyament superior del setembre del 2003, s'estableix que cal desenvolupar els principis bàsics que han de regular els programes de doctorat dins del marc del Procés de Bolonya.

Què fem?

El Cicle de Perfeccionament Professional (CPP) compleix 10 anys.

“El Cicle de Perfeccionament Professional cobreix un doble objectiu: donar una formació d'alt nivell als alumnes de darrer curs i permetre una ampliació i actualització dels seus coneixements”

L'any 1993, l'Escola d'Informàtica, una vegada consolidats els estudis tècnico professionals en Informàtica iniciats l'any 1988, va fer un salt qualitatiu ampliant la seva oferta formativa amb els estudis universitaris d'informàtica de gestió de tres cursos de durada.

El pla d'estudis d'aquesta formació universitària preveu un tercer curs molt flexible, on es contempla la possibilitat de fer una estada formativa a l'empresa, o bé cursar assignatures de lliure elecció durant el cinquè semestre i unes assignatures d'especialització durant el darrer semestre de la carrera. Aquesta flexibilitat del tercer curs també pretén potenciar la mobilitat de l'alumnat, ja que una part d'aquestes assignatures es poden cursar en una altra universitat.

Ara bé, el reduït nombre de professors de l'Escola d'Informàtica i el seu perfil més generalista va fer necessari la col·laboració de professors i professionals de fora que poguessin donar aquest nivell d'especialització. El fet de portar a Andorra professorat altament especialitzat i pensant que la divulgació científica no s'ha de limitar a l'ensenyament reglat a l'aula, es va definir, l'any 1996, el Cicle de Perfeccionament Professional (CPP) que cobreix un doble objectiu: donar una formació d'alt nivell als alumnes de darrer curs i, mitjançant l'obertura d'aquest cicle als professionals del país, permetre una ampliació i actualització dels seus coneixements.

Mitjançant el CPP es pretén oferir als alumnes que finalitzen els seus estudis i als professionals formació altament especialitzada tant en l'àmbit empresarial, com en el camp de les tecnologies de la informació i les comunicacions

El CPP és concepció, bàsicament, com un subconjunt dels continguts de les assignatures del sisè semestre que s'imparteixen en format de seminari i concentrat en el temps, la qual cosa facilita l'assistència dels professionals i permet als alumnes tenir una primera experiència formativa en

un format més intensiu i una orientació més professional.

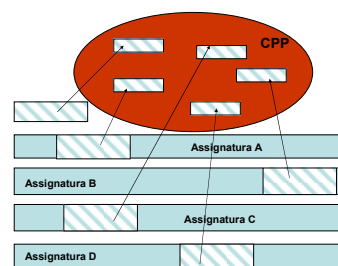
El fet que aquests seminaris siguin impartits per professors d'altres universitats fa que el cost de la docència sigui més alt que el de les assignatures assumides per professorat intern, fix o col·laborador. Aquest sobrecost queda compensat mitjançant la matrícula dels professionals que segueixen la formació i per la col·laboració de la Fundació Crèdit Andorrà.

El CPP ha anat evolucionant pel que fa a les temàtiques tractades. Si en el seu inici estava orientat bàsicament a temes directament relacionats amb les tecnologies de la informació i les comunicacions, és a partir de l'any 2002, amb la creació dels estudis universitaris en Administració d'empreses, que s'incorporen, cada vegada més, continguts orientats a l'àmbit empresarial.

El CPP està actualment consolidat a Andorra i en cada edició hi participen unes 100 persones, de les quals el 50% aproximadament són professionals dels diferents sectors.

Aquesta edició del CPP, que s'inicia el 20 de març i finalitza el 25 de maig, contempla un equilibri entre els seminaris sobre TIC i seminaris de l'àmbit empresarial i compta amb la col·laboració de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra per a la seva difusió.

Florenci Pla Altisent

Programa CPP 2006

- L'obtenció i definició de requeriment d'un projecte Informàtic: metodologia i tècniques
- Principis de disseny i avaluació d'interfícies d'usuari
- Introducció a l'àudio digital
- *Data Warehouse Architecture. Tutorial*
- La comunicació interpersonal amb clients interns..
- Especificació i disseny en UML
- Anàlisi dels mercats financers i gestió de carteres
- Negoci electrònic (*e-business*), un element de l'estratègia empresarial
- Les normes IASB i la seva incidència en la reforma del pla general de comptabilitat

Què fem?

NANDA, NIC & NOC 2006

Electronic Use of Clinical Nursing Data. Filadèlfia

Del 15 al 18 de març es va celebrar la reunió *NANDA, NIC & NOC 2006* a Filadèlfia (Pensilvània, EUA), organitzada per l'Aliança NNN (*NANDA-International, NIC & NOC*).

Aquesta reunió ha aplegat quasi tres-centes infermeres d'arreu del món per presentar els últims assoliments en la utilització del llenguatge estandaritzat infermer. Durant els tres dies que ha durat la trobada, s'han fet presentacions plenàries a càrrec d'infermeres preeminents, sobre la utilització electrònica dels llenguatges; l'actualització i últimes incorporacions a *NANDA, NIC & NOC*; la utilització del llenguatge estandaritzat en la recerca sobre efectivitat de la pràctica infermera; o la utilitat del llenguatge en l'avaluació econòmica del servei sanitari.

A més, s'han presentat més de 70 comunicacions orals, sobre la utilització clínica, en educació i recerca dels llenguatges estandaritzats i quasi 50 comunicacions en forma de pòster, entre les quals cal esmentar el pòster realitzat conjuntament per estudiants i professors d'Informàtica i d'Infermeria de la Universitat d'Andorra. El pòster explicava l'experiència en l'elaboració d'un joc electrònic que facilita l'aprenentatge de la taxonomia *NANDA* de diagnòstics d'Infermeria, i que ha estat realitzat pels estudiants del DPAig i de la Diplomatura d'Informàtica i el professor Miquel Viladrich, conjuntament amb els estudiants de primer curs d'Infermeria i la professora Carme Espinosa.

Durant la reunió, a més, els participants han tingut l'oportunitat de discutir els nous diagnòstics infermers que hauran de ser inclosos en la nova edició de *NANDA-International*.

El diumenge 19 de març es va celebrar una reunió extraordinària en la que es va crear un comitè d'experts a nivell mundial que es constituirà com a assessor dels diferents països i de la pròpia organització de l'Aliança NNN (*NANDA-International, NIC & NOC*). La representant d'Andorra, Carme Espinosa, va ser convidada a la reunió com a referent en la formació infermera dels llenguatges estandaritzats, representant d'un país on la incorporació dels llenguatges a la formació és excel·lent, i que està en el camí de la introducció dels llenguatges a la pràctica, a més de representant de l'organització *ACENDIO (Association for the Common European Nursing Diagnoses, Interventions and Outcomes)*.

La reunió va finalitzar amb la constitució formal del grup d'experts, que inclou representants d'Amèrica del Nord, Europa (Andorra, Àustria, Espanya, França, Holanda, Suècia, Suïssa, entre d'altres) i Japó, i que serà completada per representants de la resta del món que no van poder participar físicament en aquesta trobada.

Carme Espinosa Fresnedo

“En la reunió *NANDA, NIC & NOC 2006* es va presentar un pòster d'un projecte realitzat conjuntament per estudiants i professors d'Informàtica i d'Infermeria de la Universitat d'Andorra”

Info-Ud'A

Reunió plenària de la Universitat d'Andorra

El 23 de març es va celebrar la primera reunió plenària de la Universitat d'Andorra. Aquestes reunions tenen com a principal objectiu compartir, debatre i proposar les línies estratègiques de la Universitat d'Andorra i les propostes d'accions a dur a terme. A les reunions plenàries hi participa tot el personal fix, una representació de l'alumnat i una representació del professorat col·laborador i tindran una freqüència bianual (maig i novembre). En aquesta primera reunió es van debatre els temes següents: pressupost del 2006, nous projectes docents, pla general de recerca i d'innovació, priorització d'accions de la revisió del model estratègic i remodelació d'espais.

Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra

Durant el mes de març s'ha posat a debat el primer esborrany del Pla general de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra. El Pla General de Recerca i Innovació té com a objectiu principal promoure, coordinar i divulgar les activitats de recerca i innovació de la Universitat d'Andorra. El pla inclou la definició de les línies prioritàries de recerca i innovació, la definició dels grups de recerca, un conjunt de programes d'actuació per a la potenciació de la recerca i de la innovació, mesures d'àmbit estructural i accions complementàries de difusió i seguiment.

Jornades Universitat-Empresa 2006 (JUE '06)

El 22 de març es va constituir el comitè organitzador de les JUE '06. Formen part d'aquest comitè les institucions que hi aporten finançament: Crèdit Andorrà; Ministeri d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; Ministeri de Salut, Benestar Social i Família; Servei de Telecomunicacions d'Andorra i Universitat d'Andorra.

Les JUE '06, que tractaran sobre les implicacions de tecnologies de la informació en el camp de la salut, se celebraran la segona quinzena de setembre del 2006.

Edicte de creació dels fitxers de dades personals

El 8 de març es va publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el decret de creació de fitxers de dades personals de la Universitat d'Andorra. Amb aquesta publicació es fa el primer pas per adequar els processos de tractament de dades personals de la Universitat a la Llei qualificada 15/2003, de 18 de desembre del 2003, de protecció de dades personals. El decret estableix la creació de tres fitxers de dades personals: dades acadèmiques i alumnat, dades recursos humans i dades candidats.

Signatura d'un conveni de col·laboració amb la Universitat *Paul Sabatier* de Tolosa

El 21 de març es va signar a Tolosa el conveni marc entre la Universitat d'Andorra i la Universitat *Paul Sabatier* de Tolosa. Aquest conveni amplia els llaços de col·laboració internacional de la Universitat d'Andorra. La signatura d'aquest marc de col·laboració entre les dues institucions permetrà, entre altres, l'intercanvi d'informació i publicacions, l'intercanvi de professorat i investigadors, l'organització conjunta de seminaris i col·loquis, estudis de recerca conjunts, l'organització de formacions universitàries conjuntes i les visites de curta durada.

Participació com a membres del jurat dels premis Santa Madrona i Montserrat Porta

L'associació d'exalumnes de l'Escola d'Infermeria Santa Madrona de Barcelona va convocar durant el mes de gener el 35è premi Santa Madrona per a professionals d'infermeria i el 26è premi Montserrat Porta per a estudiants d'infermeria. El jurat, del qual formaven part dues persones de la Universitat d'Andorra, va fer entrega dels premis als dos guanyadors el passat dia 15 de març a Barcelona. Durant l'acte es van celebrar els 50 anys d'una de les promocions d'infermeres, així com també els 25 anys de la 1a promoció de diplomats en infermeria.

Info-Ud'A

Presentació d'un pòster al NANDA, NIC & NOC 2006

La Universitat d'Andorra ha presentat un pòster a la trobada NANDA, NIC & NOC 2006, que es va celebrar a Filadèlfia (Pensilvània, EUA) del 15 al 18 de març. La reunió va aplegar quasi tres-centes infermeres d'arreu del món per presentar els últims assoliments en la utilització del llenguatge estandarditzat infermer.

El pòster presentat per la Universitat explica l'experiència en l'elaboració d'un joc electrònic que facilita l'aprenentatge de la taxonomia NANDA de diagnòstics d'Infermeria i ha estat realitzat per estudiants i professorat del DPA en informàtica de gestió, de la Diplomatura en informàtica de gestió i de la Diplomatura d'infermeria.

Reunió de la Comissió de solidaritat

El 23 de març es va reunir per tercera vegada la Comissió de solidaritat de la Universitat d'Andorra i es va constituir amb el nom de *Comissió UdA Solidària*. En aquesta reunió es va definir la seva missió i un pla d'accions. Els objectius fonamentals són:

- Promoure el voluntariat universitari
- Fomentar els valors de solidaritat, d'una manera especial entre la comunitat universitària
- Impulsar la funció social, solidària i de cooperació de la Universitat d'Andorra
- Promoure la participació de tota la comunitat universitària
- Estimular i canalitzar accions de cooperació per al desenvolupament i defensa dels drets humans
- Crear cohesió entre els membres de tota la comunitat universitària (estudiants, personal docent i no docent)
- Despertar la consciència universitària en els estudiants, no només en els aspectes acadèmics, sinó també en els socials, culturals, ...

Es pot contactar amb els membres de la comissió a l'adreça electrònica solidaritat@uda.ad

Renovació del conveni amb la Universitat de *Sciences Sociales de Tolosa*

El passat 28 de febrer es va signar la renovació del conveni marc de col·laboració entre la Universitat d'Andorra i la Universitat de *Sciences Sociales de Tolosa* per una durada de 5 anys. Aquest conveni marc preveu la col·laboració entre les dues universitats en activitats pedagògiques, científiques i de recerca, l'elaboració de projectes de recerca conjunts i l'intercanvi d'informacions i de publicacions científiques. El primer conveni va ser signat l'any 2000 i tenia una durada de 5 anys.

En el marc d'aquest conveni s'està oferint, des del curs passat (2004-2005) l'especialitat en dret andorrà pels estudiants de dret de la universitat francesa.

Agenda

27 de març: reunió del Consell Universitari

7 d'abril: cafè informatiu

26 d'abril: tercera sessió d'Òpera Oberta amb la retransmissió, des del Gran Teatre del Liceu, de l'òpera *Die tote Stadt* d'Erich Wolfgang Korngold

4 de maig: 2a diada universitària a la carpa del Prat Gran (avinguda Rocafort)

4 de maig: conferència: *La pintura al cinema i el cinema en la pintura* a les 18.30h. a la sala d'actes de La Llacuna

Flaixos de llengua

Gràcies a la llibertat d'expressió avui ja és possible dir que un governant és un inútil sense que ens passi res. Al governant, tampoc. (Jaume Perich)

La frase de moda als mitjans de comunicació: "Les reaccions [del polític X] no s'han fet esperar." Moda, o falta d'imaginació, o addicció als clíxés, el cert és que avui en dia moltes notícies comencen així, i està demostrat científicament.

Els ciutadans segur que preferiríem que, en lloc de *les reaccions no s'han fet esperar*, de tant en tant poguéssim sentir i llegir *les mesures no s'han fet esperar*; però això ja depèn dels polítics.

Parlem de mesures. Sabíeu que si tinc un petabyte tinc mil bilions de bytes? I que si tinc un exabyte en tinc un trilió? (Amb un attobyte [una trilionèsima part] en tindria prou.) I sabíeu que la mesura era una unitat catalana de capacitat, variable segons les comarques i segons l'espècie de les coses que s'havien de mesurar?

Mesura equival al castellà **medida** sobretot en sentit figurat (A), mentre que **mida** equival al castellà **medida** en sentit recte i en l'expressió **fet a mida** (B).

(A) Las **medidas** del Gobierno no se han hecho esperar.

Les **mesures** del Govern no s'han fet esperar.

(B) Las **medidas** de este vestido no me gustan.

Les **mides** d'aquest vestit no m'agraden.

Esta edició del Dakar està **hecha a medida** para Cyril Despres .

Aquesta edició del Dakar està **feta a mida** per a Cyril Despres.

Malgrat que abans es deia molt més que ara, encara se senten expressions com **haurem de prendre mides per superar aquesta crisi**, però les mides es prenen als vestits, a una habitació...

Aquesta és més habitual: fer servir **a mida que** en comptes de **a mesura que**.

NO - **A mida que** engreixàvem el bestiar artificialment, els beneficis es multiplicaven.

SÍ - **A mesura que** engreixàvem el bestiar artificialment, els beneficis es multiplicaven.

Mesurar (o **amidar**, **fer**, etc.) és una bona alternativa a l'incorrecte **medir**.

NO - El Joan **medeix** dos metres justos..

SÍ - El Joan **fa** dos metres justos.

NO - L'edifici **medeix** trenta metres.

SÍ - L'edifici **mesura** trenta metres.

I, **en la mesura que** (tant com) siguis bona persona, al mercat et faran **bona mesura** (donar la mesura exacta). I vigila de **no omplir la mesura** (arribar al límit) i de no actuar **sense mesura** (sense moderació).

Marc Cortès

Servei de política lingüística
Govern d'Andorra

Cicle de Perfeccionament Professional 2006

Programa:

- L'obtenció i definició de requeriment d'un projecte Informàtic: metodologia i tècniques **[4h] (15 i 16 de maig)**
- Principis de disseny i avaluació d'interfícies d'usuari **[8h] (2 i 3 de maig)**
- Introducció a l'àudio digital **[8h] (22, 23, 24 i 25 de maig)**
- *Data Warehouse Architecture. Tutorial* **[8h] (4 i 5 de maig)**
- La comunicació interpersonal amb clients interns **[8h] (18 i 19 de maig)**
- Especificació i disseny en UML **[32h] (20 i 21 de març; 3, 4, 24 i 25 d'abril; 8 i 9 de maig)**
- Anàlisi dels mercats financers i gestió de carteres **[8h] (26 i 27 de maig)**
- Negoci electrònic un element de l'estratègia empresarial **[12h] (4, 10 i 11 de maig)**
- Les normes IASB i la seva incidència en la reforma del pla general de comptabilitat **[7h] (6 i 7 d'abril)**

Informació i inscripcions:

Universitat d'Andorra. Plaça de la Germandat, 7. AD 600 Sant Julià de Lòria
Tel: 743 000 Fax: 743 043 <http://www.uda.ad> correu electrònic: eig@uda.ad

Organitza

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Patrocina

Col·labora

Qui és qui?

Entrevista a l'Amadeu Albós, llicenciat en Enginyeria Informàtica

1- Hola Amadeu, ara que has acabat el segon cicle de la llicenciatura en Enginyeria informàtica podem dir que has completat el total dels cicles que ofereix la Universitat en tecnologies de la informació. Ens podries explicar com has viscut el teu pas per aquests estudis?

Tots els cursos han estat molt interessants. El nivell augmenta de forma gradual i el pas entre els diferents cicles es realitza de forma molt natural.

2- Ens podries comentar quines diferències veus entre els cicles que són més de caràcter tècnic amb les que són més teòrics? (del CPM-DPA a la Diplomatura i posteriorment el segon cicle...)

Com és habitual en d'altres estudis, els primers cicles són força pràctics, mentre que els darrers són força teòrics i especialitzats. El ritme dels cursos segueix el bagatge conceptual que ha d'adquirir l'estudiant a mesura que supera els diferents cicles.

3- Segons la teva visió i opinió quins cursos has trobat més interessants?

He trobat molt interessants els darrers cursos del segon cicle, principalment per l'aprofundiment i l'especialització de les assignatures.

4- Què recomanaries a una persona que té l'opció de triar una carrera en la vessant informàtica?

Endavant! Descobrirà uns estudis centrats en una àrea de coneixement en constant evolució i

d'extensa aplicació en diferents àmbits.

5- Si mires una mica enrere quines són les conclusions que pots treure de tots aquests anys estudiant?

Estic molt satisfet del transcurs dels estudis al llarg dels diferents cicles i del resultat final, ha estat una experiència molt positiva i enriquidora.

6- Té futur la carrera d'informàtica? Has hagut de lluitar amb l'intrusisme laboral?

El gran desenvolupament tecnològic dels darrers temps i l'ús massiu que en fa la societat fan que no es pugui dubtar del seu futur.

7- Ara toca mirar al futur, t'has plantejat fer cursos de postgrau o algun màster, o potser t'agradaria provar de fer recerca i un possible doctorat?

No descarto cap possibilitat. Qualsevol via pot resultar interessant per ampliar els coneixements en una àrea en constant creixement.

8- Què opines de l'oferta en recerca que es pot dur a terme a Andorra? Potser val més la pena buscar per la xarxa?

És cert que l'oferta actual en recerca a Andorra és escassa, però el valor afegit inherent a la recerca i a la innovació s'està posant de relleu cada cop més.

Moltes gràcies pel teu temps.

Gràcies a vosaltres.

Reconeixeu la persona amb aquest perfil?

1- Si naufraguéssiu en una illa deserta, a qui us agradaria trobar?

Al George Clooney, quines vacances!

2- Digueu-nos dues coses (materials) de les quals no podríeu prescindir en la vostra vida quotidiana

El mòbil i el cotxe.

3- Quina és la vostra virtut més gran?

La prudència.

4- Quin és el vostre major defecte confesable?

La gormanderia.

5- Quin és l'últim llibre (pel lícua) que heu llegit (vist)?

Retrato en Sepia de Isabel Allende, *Los chicos del coro* i *Sólo mía*.

6- Què és el que més us agrada de treballar a la UdA?

L'autonomia que tinc a l'hora de desenvolupar la meva feina.

7- Digueu-nos una cosa que canviariéu de la UdA

Incorporar el teletreball.

Parlem?

Sóc dona

Sóc dona, i n'estic orgullosa.

Però he de dir que aquesta condició de dona no m'ha fet mai sentir superior ni inferior a qualsevol altra persona, independentment de la seva condició. Per aquest motiu em costa entendre el significat de diades com la del 8 de març. El dia de la *dona*.

Sóc dona, i a més infermera, i és cert que en moltes ocasions he hagut de patir un paternalisme insofrible de part d'alguns homes amb els que he compartit feina i aficions. Només la certesa que jo no sóc més incapaç que els homes que m'envolten, i que per tant, no necessito cap tracte de favor, m'ha fet sobreviure en aquest món, d'altra banda prou masculista.

Amb això no vull dir que les coses hagin estat fàcils per a mi, sóc conscient que moltes de les vegades que he optat a una feina, o he presentat un projecte, o he tingut una idea, hauria estat infinitament més fàcil aconseguir l'objectiu si hagués estat home. Però, què hi farem, si sóc dona!

Fa alguns anys vaig aprendre que la manera més eficaç d'incapacitar una persona per assolir les seves fites és fer-li creure que és incapaç de sortir-se'n per ella mateixa. És per això que aquesta celebració em fa sentir incòmoda. En el nostre calendari podem identificar el dia de la infància, el dia de les persones amb discapacitats físiques i o mentals, el dia mundial de la SIDA, entre d'altres, i també el dia de la dona. Com és que no hi ha un dia de l'home? No serà que volent aconseguir una major conscienciació de la societat, el que estem fent és justament l'efecte contrari? En realitat estem equiparant la dona, amb tota la resta de grups indefensos, que cal defensar especialment. Jo sóc dona, i no vull pertànyer a un grup feble i incapaç, vull pertànyer al grup de persones que no són iguals que els homes, perquè aporten a les relacions personals, professionals i socials, un caire diferent, que ens fa molt valuoses.

Carne Espinosa Fresnedo

Mètode Pilates: exercici per al cos i la ment

Millorar la flexibilitat, enfortir les articulacions i trobar l'harmonia entre el cos i la ment, és el que promet un dels mètodes d'exercici físic que més ha revolucionat el panorama del *fitness* i la rehabilitació. Basat en la gimnàstica correctiva, aquest sistema, que porta el nom del seu creador, Joseph Pilates, compta amb més de 300 exercicis i moltes variants, que majoritàriament es realitzen estirats sobre una superfície especialment condicionada per evitar pressions sobre músculs i articulacions.

Joseph Pilates, que va néixer a Alemanya l'any 1880, estava obsessionat amb la debilitat muscular i les malalties de la seva infantesa, va consagrar part de la seva vida a la pràctica esportiva i a la creació d'un mètode que li permetés obtenir el màxim rendiment a l'organisme amb el mínim estrès o dany possible. Va ser el seu captiveri, en la Primera Guerra Mundial, quan va desenvolupar el seu mètode i va crear gran part de les màquines en les que s'inspiren els aparells actuals.

La seva pràctica s'ha escampat per tot el món i la seva popularitat ha augmentat gracies al fet que es seguida per molts personatges del món de la dansa, la música, el cinema i esportistes d'alt nivell. Pilates reuneix la filosofia de l'exercici occidental, dinàmic i centrat en la física muscular, i l'oriental, que treballa el control corporal, basant-se en la respiració i la relaxació activa.

Un dels principals objectius d'aquest mètode es el d'enfortir el centre de gravetat de l'organisme, el que Pilates anomenava *powerhouse*, centre o casa del poder, que està situat a la zona abdominal i lumbar. *En enfortir aquesta zona es protegeix la columna, es millora l'estabilitat del cos, s'aconsegueix un major control abdominal i es potencia la respiració en dinamitzar el diafragma.* Per tant, en reforçar aquesta zona s'aconsegueix una millora física general i un major control sobre extremitats i articulacions i es poden prevenir trastorns com la incontinència urinària.

Montserrat Bros i Serra

Els principis de Pilates:

- Control - per evitar lesions
- Precisió - que deriva del control
- Flexibilitat - cap moviment ha de ser rígid
- Fluid - ni molt ràpid ni molt lent
- Respiració - coordinada amb els exercicis
- Control mental - la ment és indivisible del cos

Parlem?

Oh no! El codi està autencriptat!

Doncs, em decideixo a llegir aquest nou (vell) llibre d'en Dan Brown per la recomanació d'una bona amiga, *La Fortaleza Digital*. Publicat originalment el 1998 en anglès i ara traduït i editat a Europa com a gran novetat gràcies a la tirada de títols com *El codi da Vinci* i *Àngels i dimonis*, el llibre tracta sobre un tema que conec i que a més coincidia amb unes jornades de formació en les que precisament es parlava sobre criptografia. Així doncs, penso, d'entrada, que podria ser una bona manera de fer arribar aquest gran desconegut, la criptografia, al públic en general.

El llibre comença bastant bé, com tots els d'en Dan Brown, tensió acumulada sobre alguna cosa que no acaba d'anar bé i de la que, en un principi, en coneixem més aviat poc. Resulta que la NSA té un superordenador que pot desxifrar tots els codis que circulen per Internet i s'ha trobat amb un codi que no pot desxifrar. Ai! que comencem a patinar. Aquesta bèstia i meravella de la tecnologia té, ni més ni menys, 3 milions de processadors, primera *virgueria*. Explicat d'una manera planera, això equivaldria a ajuntar 3 milions d'ordinadors personals, el típic de casa, treballant sobre una mateixa feina comuna, perquè ens entenguem. Si busquem una mica d'informació sobre el tema, podrem veure a la pàgina d'Internet www.top500.org quins són els 500 ordenadors actualment més potents del món. A final del 2005, el número 1 tenia 131.072 processadors, vuit anys després de la publicació del llibre encara estem força lluny del que ell proposa, i el segon, baixa fins a 40960... una *fardada* seria, vaja! Això ja em va molestar, m'encanta la ciència-ficció, però tot té un límit.

Fins aquí, li vaig donar el benefici del dubte, a veure fins on volia arribar. La cosa però va decaure totalment pocs capítols després. No vull desvelar res sobre la trama del llibre que pugui tirar per terra l'experiència d'aquells que després de llegir aquest article encara tinguin ganes de llegir-lo, però en certa manera hi ha una frase al llibre que em va tenir en suspens dies i dies,

diu així: *el codi està autoencriptat*. Això, a primer cop d'ull, no hauria de suposar cap problema, és evident que un codi es pot autoencriptar, però tot el llibre es basa en què, a veure si ho explico de manera entenedora, el que es busca es troba tancat en un calaix, la clau del qual es troba dins i no n'hi ha cap altra còpia. Bajanada! Ja no podia més, però m'emprenya deixar anar 20 euros perquè sí, així que el vaig acabar de totes maneres, per veure, més que res, com se'n sortia de tot aquest problema.

Al llibre, bàsicament narrat en format de guió cinematogràfic, així serà més fàcil adaptar-lo a la gran pantalla, Déu no ho vulgui, se succeeixen situacions cadascuna d'elles més incomprensibles i banals. No s'han de tenir coneixements d'enginyer informàtic de nivell superior per imaginar que la NSA, l'agència totpoderosa dels Estats Units amb accés als secrets més secrets del món tindran contrasenyes de més de 5 caràcters. Sembla mentida que ningú no li digués a l'autor que una contrasenya tant simple es trenca en menys d'un segon. Incomprensible.

S'abusa del desconeixement del lector sobre temes que, adornant-ho amb paraules ben sonants sembla que expliqui la sopa d'all tecnològica. No és així. A més, el constant atac a la societat espanyola és sorprenent, de veritat va viure Brown un any a Sevilla? Potser no va sortir massa de casa. Denigrant.

Aquest és possiblement el pitjor llibre que he llegit en molt temps, i em sap greu no saber més detalls d'història per saber fins a quin punt *El codi da Vinci* també era una bestiesa. No és la millor manera d'aprendre res sobre criptografia ni fortalezes digitals, ni de bon tros. Estalvieu-vos aquests diners i aneu a fer un bon sopar, segur que us aprofita molt millor.

Aleix Dorca Josa

Postres de música

La criptoaritmètica consisteix en substituir les xifres per lletres en la transcripció d'una operació aritmètica clàssica. El problema consisteix en trobar les xifres que corresponen a cada lletra tenint en compte que la primera lletra mai no pot ser zero:

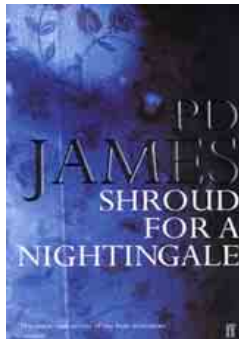
$$P A R + R A S = A S S A$$

Heu de buscar quins números corresponen a cada casella per tal de completar la multiplicació:

7		9	
X	6		
	1		
	7	3	
	0		6

Postres de música

Recomanacions literàries

Shroud for a nightingale

P. D. James
Faber and Faber, 1971

P. D. James va néixer a Oxford el 1920. El seu pare era metge i en certa època de la seva vida ella també va treballar per al sistema de salut Britànic. Actualment, als seus més de 80 anys, és considerada una de les principals escriptores de novel·les de misteri.

Shroud for a Nightingale és una excitant història, centrada en la vida d'una escola d'infermeres, l'Escola Nightingale, adjunta a un hospital en les proximitats de Londres. Les noies que hi estudien estan allà per aprendre a tenir cura de les persones i ajudar-les a recuperar-se al més aviat possible. Els problemes comencen quan, durant una demostració pràctica, una alumna que fa el paper de malalt, mor inesperadament. Pocs dies després una altra estudiant és trobada morta també a la seva habitació, i tot i que la idea més

generalitzada és que aquesta segona víctima s'ha suïcidat, el capità Dalglish és reclamat per fer-se càrrec de la situació.

A través de la novel·la, P. D. James va esquitxant trets que ajuden a definir i entendre, d'alguna manera, el comportament infermer, els canvis que es produeixen invariablement i constant dins aquesta professió i que dibuixen un perfil professional, en ocasions encara vigent.

James aconsegueix, una vegada més i especialment, amb aquesta novel·la assolir la fita que, segons Henry James persegueix tota novel·la *ajudar el cor humà a autoconèixer-se millor*.

Us la recomano a totes les infermeres i a tots els que us agraden les novel·les de misteri.

Carme Espinosa Fresnedo

L'illa dels cinc fars

Ferran Ramon-Cortés
La Magrana, 2005

Fa temps que em dedico a la docència i m'agrada. Jo, com l'autor d'aquest llibre, *faig el que m'agrada, i m'encanta el que faig*.

Això no treu que en no poques ocasions hagi tingut la sensació o fins i tot la certesa que, els que m'escoltaven ho feien amb interès, però no compraven el que els deia.

Ferran Ramon-Cortés és llicenciat en Ciències econòmiques i empresarials, va decidir dedicar-se a la publicitat, però en els últims anys el seu interès s'ha centrat sobretot en l'estudi de la comunicació personal.

En aquest llibre, el primer que escriu, pren com a referent els cinc fars de l'Illa de Menorca, ben

coneguda per l'autor des de la seva infància. Els fars són probablement uns dels comunicadors més eficaços que existeixen. Seguint el recorregut pels cinc fars de l'illa, Ramon-Cortés ens desvetlla de manera senzilla i amena les cinc claus de la comunicació personal.

El llibre és fàcil de llegir i proporciona uns quants consells que seran útils no només per als que ens dediquem a parlar en públic, sinó per a tots aquells que vulguin millorar la seva comunicació.

El llibre finalitza amb una reflexió que em permeto parafrasejar *Les coses que tan sols entenem, les oblidem. Les coses que, a més d'entendre, les sentim, les recordem per sempre*.

Carme Espinosa Fresnedo

Los renglones torcidos de Dios

Torcuato Luca de Tena
Planeta S.A., 1998

La veritable bogeria potser no sigui una altra cosa que la saviesa mateixa que, cansada de descobrir les vergonyes del món, ha optat per la intel·ligent resolució de tornar-se boja

Enrique Heine

T'agrada llegir? T'agradaria llegir un bon llibre? Aquest llibre et convida a la reflexió sobre l'ésser humà i la seva arma més poderosa: la

ment i com pot ser de cruel la vida en aquelles persones que pateixen deficiències mentals, però d'altra banda hi ha una clara lloança dels sentiments, de la tendresa i de la humanitat en els seus personatges.

A qui no li agradaria en algun moment determinat de la seva vida estar completament boig?

Lourdes Ramos Reboreda

Postres de música

Recomanacions

Shadow of the Colossus

Poques vegades un videojoc havia despertat tanta expectació ja molt abans de la seva sortida. En part aquesta expectació era deguda al fet que l'equip que estava treballant en aquest nou projecte era el mateix que anys enrere havia dissenyat el videojoc ICO. Aquest joc, que inicialment va passar una mica desapercbut, amb el temps s'havia convertit en una peça mol desitjada per aficionats als videojocs que havien arribat a pagar quantitats considerables, per un videojoc, a Internet.

Aprofitant la sortida al mercat del nou *Shadow of the Colossus*, ha aparegut una nova reedició de l'ICO.

Pel que fa pròpiament al joc podem dir que les grans expectatives s'han acomplert i estem davant d'un joc que molta gent considera una veritable obra d'art del disseny gràfic.

Té un argument relativament senzill: eliminar setze éssers titànics a canvi de l'ànima d'una innocent jove; i una manipulació molt simple, ja que com a eines de caça tenim una espasa rúnica, un arc i, com a company d'aventures, Agro, un infatigable cavall.

Però és en l'apartat gràfic on el joc destaca poderosament, ja que podrem explorar un món immens, d'una bellesa colpidora i on els detalls tenen un realisme increïble. Val la pena entretenir-se en explorar la immensitat del món que

ens ofereix el joc, ja que a cada racó trobarem elements que ens faran exclamar d'admiració. La sensació d'immensitat i grandiositat que transmeten tant els paisatges, com els propis colossos fan que aquest joc sigui una experiència visual inigualable.

Podem dir, sense por a equivocar-nos que estem davant d'un videojoc que marcarà un abans i un després en la indústria dels videojocs.

Només queda donar un consell: accepta el repte i submergeix-te en aquesta èpica aventura, que poques vegades n'hem coneguda una d'igual.

Bruno Gouveia / Manel Cayetano

Dades Tècniques:

Plataforma: PS2
Sortida : 15 de febrer 2.006
Recomanat : majors de 3 anys
Pàgina oficial: www.shadowofthecolossus.com

Veus de pantalla:	anglès
Texts de pantalla:	espanyol
Manual:	espanyol
Jugadors:	1
Memory card:	319 Kb
Modalitat analògica:	Sí
Modalitat digital:	Sí
Format:	DVD
Perifèrics:	Dual Shock 2 PS2 Memory Card
Opció 60 hz :	Sí

Poesia

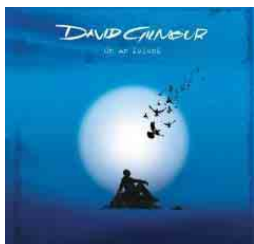
*Se'n va l'hivern colpidorament
i enmig de petjades blanques
una llegenda ha florit
i amb els ulls expectants
em dic: una altra vegada la
primavera és aquí.*

Josefina Porras González

Postres de música

Recomanacions musicals

On an Island **David Gilmour** **Rock progressiu. 2006**

He ficat que l'estil d'aquest disc és rock progressiu. La veritat és que menteixo una mica. Pels que no coneguen en David Gilmour és fàcil referenciar-lo, és el guitarrista de Pink Floyd, que torna amb un altre disc en solitari després de 18 anys. Pink Floyd són una de les pedres angulars del rock progressiu de sempre, tot i que si li preguntéssim a ell probablement no estaria tant d'acord. En qualsevol cas, m'hagués agradat que aquest disc pogués caure dins d'aquesta categoria, però com ja he comentat, no és del tot cert.

Aquest disc és rock, això sí, però molt molt suau, l'única cançó que és més accelerada, sense passar-nos, és *Take a breath*, clavada però a *Coming back to life* del *Division Bell* de Pink Floyd. És dolent copiar-se a un mateix? No ho sé, ja m'agradaria a mi però, si les cançons fossin d'aquesta qualitat.

Aquesta ha estat la novetat més sonada d'aquest mes a tot arreu, número 1 a Anglaterra només sortir.

Compta amb col·laboracions de gran nivell, com les veus de David Crosby o Graham Nash a *On an Island*, tema sensacional. També hi participen Richard Wright als teclats i el bateria de sessió i directe d'en Peter Gabriel, Gyd Lynch, amb un estil totalment particular.

Aquest no és el nou disc de Pink Floyd. No espereu ni tan sols una continuació de l'esmentat *Division Bell*, on ja sense Roger Waters des de feia temps, els discs de PF semblaven discs en solitari de David Gilmour. Aquest disc és realment molt més personal, més a l'alçada d'una persona ja gran i amb una gran experiència en el món musical, que ja no ha de demostrar a ningú que el que fa ho sap fer bé.

Enregistrat a diferents estudis, amb un so excel·lent, entre els que cal destacar *Abbey Road* per les orquestracions i *Astoria*, l'estudi personal d'en Gilmour en una casa flotant al Tàmesi, quina enveja!

Tota una recomanació amb majúscules.

Aleix Dorca Josa

Recepta de cuina

El flam de tota la vida

Ingredients:

4 ous
150 grams de sucre
½ litre de llet sencera
1 llimona (la pell)
Canyella (opcional)
Caramel líquid (*)

Elaboració:

Bullirem la llet amb la pell de la llimona i la canyella si és el cas. En un bol, batrem els ous amb el sucre. Quan estigui ben batut hi afegirem la llet bullida a poc a poc sense deixar de remenar.

En un motlle que pugui anar al microones ficarem al fons el caramel líquid, hi tirarem la mescla dels ous i la llet i ho ficarem al microones a potència de 750 watts durant 7 minuts. Ho deixem refredar i ja tenim el flam llest per menjar.

Bon profit!

(*) El caramel líquid el podem comprar fet. Si el voleu fer a casa és molt fàcil, ficarem en una paella dues cullerades soperes de sucre i l'escalfarem fins que es fongui i agafi el color desitjat.

Florenci Pla Altisent

Voleu col·laborar amb e-com.Ud'A? Heu llegit algun llibre que vulgueu recomanar? Algun disc, alguna pel·lícula, ... Podeu aportar tot allò que se us acudeixi, articles d'opinió, fotografies... Ànims, ajudeu a fer d'aquest butlletí la veritable eina de comunicació de la Universitat.

Les col·laboracions al butlletí s'han d'enviar a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad abans del 15 de cada mes. A fi de mantenir l'agilitat del butlletí es recomana que les aportacions siguin breus i que no superin, si pot ser, les 500 paraules.

Les opinions expressades en aquesta butlletí són atribuïbles, únicament i exclusiva, al seu autor/la.

Perles

Com assaborir un bon plat d'escriptura

Als que som aprenents de l'escriptura se'ns sol fer tot un seguit de recomanacions perquè la imperícia de la prosa no resulti ni indigesta ni empatxant.

Segons l'escriptor Daniel Cassany en el seu llibre de *la cuina de l'escriptura*, assaborir un bon plat vol dir que darrera s'amaga hores de cuina, de saber fer, d'imaginació i d'un toc de saviesa. El mateix passa amb l'escriptura, i és que un saborós plat d'escriptura pot desvetllar en els nostres sentits tota una gamma de plaers.

Elaborar un plat d'escriptura, implica que hem de passar per una sèrie de processos: des d'embrutar moltes olles, plats i culleres, fins a maleir la idea de complicar-nos l'existència; però, si finalment quan el plat és a taula rebem la felicitació dels nostres lectors, ens haurem dit que l'esforç ha valgut la pena.

Per començar la tasca de preparar un plat d'escriptura no hem d'oblidar passar primer pel supermercat retòric i lingüístic; una vegada tinguem els rudiments elementals passarem als fogors per a la seva elaboració.

El davantal posat, iniciem la preparació d'algunes menges.

En primer lloc obrirem l'aixeta de les idees, i mitjançant la ploma, les anirem disposant tal com ragen sobre d'esborranys. No ens hem de preocupar, de moment, per l'ortografia, o per si

la textura, el color o el punt de maduritat no s'ajusta al plat que volem elaborar, totes són comestibles; netejar-les i esbandir-les bé, després ja podeu tancar l'aixeta, perillèn que aquestes s'assequin.

A part reservarem en una safata els ingredients indispensables: suficients comes, punts per evitar ennuegar-nos, alguns interrogants o exclamacions per donar més creativitat i, per acabar de relligar aquest sofregit de frases, no t'oblidis la coherència i la cohesió.

Una vegada feta la dissecció dels esborranys el plat ja està pràcticament elaborat, només cal donar-li una ullada per comprovar que tot està ben relligat, i sobretot tastar-lo, i si ho cregueu necessari, ho assaonarem afegint un polsim de retòrica perquè li doni aquest toc final de saviesa.

Un consell del Daniel Cassany: *eviteu al màxim l'ús de receptes o fórmules màgiques, només cal molta dedicació i molt feinejar damunt d'un paper, com els cuiners a la cuina.*

Als que som aprenents de l'escriptura, creiem que la finalitat d'aquests consells no és altra que aprendre a donar forma al nostre pensament i a pensar amb independència des d'un mateix, això és el que fomenta el nostre creixement personal.

Bon profit!

Josefina Porras Gonzalez

La foto

Angonella

Josep Fortó Areny

Voleu rebre
l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad. No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.